

64. И като го прикрывахъ удряхъ го по лице-то, и го пытахъ и казувахъ: Проречи, кой е що тя удари?

65. И други много хулы казувахъ връхъ него.

66. И като съмнѣ, събрахъ ся старѣйшины-тѣ народни, първо-священици-тѣ и книжници-тѣ, та го изведохъ на съборъ-тѣ си,

67. И му рекохъ: Кажи ни, ты ли си Христосъ? и рече имъ: Ако ви кажъ, нѣма да повѣрвате;

68. А ако вы пытамъ, не ще ми отговорите, нито ще мя пуснете.

69. Отъ нынѣ Сынъ человѣческий ще бѫде сѣдящъ отдѣсно на силѣ-тѣ Божії.

70. И всички-тѣ рекохъ: Ты проче Сынъ Божій ли си? А той имъ рече: Вы казувате *право* че съмъ азъ.

71. А тѣ рекохъ: Шо ни трѣбать още свидѣтелства? зашото нѣ сами чухмы отъ уста-та му.

ГЛАВА 23.

1. И станахъ всичко-то множество, и заведохъ го при Пилата.

2. И наченжихъ да го обвиняватъ, и казувахъ: Тогова го намѣрихъ че развращава народъ-тѣ, и не оставя да даватъ дань на Кесаря, и казува себе си че е Христосъ (*помазанникъ*) царь.

3. А Пилатъ го попыта, и каза: Ты ли си царь-тѣ Іудейский? А той отговори и рече му: Ты *право* казувашъ.

4. И Пилатъ рече на първосвященици-тѣ и на народъ-тѣ: Азъ не намѣрувамъ никоїжъ винѣ въ тогозъ человѣка.

5. А тѣ насиливахъ, и казувахъ: Че смущава народъ-тѣ, понеже поучава по всичкѣ Іудеиѣ като е наченжъ отъ Галилеиѣ до тука.

6. А Пилатъ, като чу Галилеиѣ, попыта, да ли е Галилеинъ человѣкъ-тѣ.

7. И като разбра че е отъ Иродовѣ-тѣ държавѣ, проводи го до Ирода, който бѣше и той въ Йерусалимъ прѣзъ тия дни.